EUROOPA
KOMISJON

Brüssel, 3.5.2021
COM(2021) 232 final

2021/0119 (NLE)

Ettepanek:

NÕUKOGU SOOVITUS,

millega muudetakse nõukogu soovitust (EL) 2020/912 Euroopa Liitu mittehädavajaliku reisimise ajutise piiramise ja sellise piirangu võimaliku kaotamise kohta

SELETUSKIRI

1. ETTEPANEKU TAUST

• Ettepaneku põhjused ja eesmärgid

Teatises „Ühiselt Euroopa ohutu taasavamise poole“ (COM(2021)129) teatas komisjon kavatsusest vaadata nõukogu soovitusega (EL) 2020/912 ELi mittehädavajaliku reisimise piirangute kaotamiseks ette nähtud lähenemisviis pidevalt läbi, et seda muutuva olukorraga kohandada.

Praegu areneb epidemioloogiline olukord kolmandates riikides erinevalt.

Ühest küljest valmistavad jätkuvalt muret mõnes piirkonnas ja kolmandas riigis esilekerkivad ja levivad probleemsed ja jälgimist vajavad variandid. Ranged meetmed on endiselt olulised, et minimeerida selliste variantide sissetoomist ja levikut suure riskiga aladelt EL+ alale[1]. See eeldab reisimise vähendamist miinimumini ja kõigi võimalike kaitsemeetmete võtmist. Kuna olukord on muutlik, on oluline, et riskidele oleks võimalik kiiresti reageerida. Seetõttu luuakse käesoleva ettepanekuga nn hädapidurimehhanism, mille abil liikmesriigid saavad otsustada, millised on parimad meetmed selliste variantide leviku ärahoidmiseks või piiramiseks, ning näha ette koordineeritud lähenemisviisi.

Teisest küljest näitab COVID-19 vaktsineerimiskampaaniate korraldamine kolmandates riikides ja sellest tulenev positiivne mõju viiruse leviku piiramisele, et reisipiiranguid on võimalik leevendada, eriti nende isikute jaoks, kes on juba vaktsineeritud. Seepärast on käesoleva ettepaneku eesmärk järk-järgult taastada ohutu reisimine kolmandatest riikidest, taas käivitada turism, eelkõige suvehooaega silmas pidades, ja ärireisid ning soodustada seeläbi Euroopa majanduse taastamist. Rohelise digitõendi määruse[2] vastuvõtmisega luuakse komisjoni rakendusaktiga alus kolmandate riikide vaktsineerimistõendite käsitamiseks roheliste digitõenditena või selliste tõendite väljastamiseks isikutele, kes on vaktsineeritud kolmandates riikides.

Need kaks ettepaneku aspekti täiendavad üksteist. Nende abil saab ELi ohutult avada, kui see on võimalik, ning tagada samal ajal kiire tegutsemise olemasolevate ja võimalike uute variantide tõrjumiseks.

• Kooskõla poliitikavaldkonnas praegu kehtivate õigusnormidega

Käesoleva soovituse ettepaneku eesmärk on rakendada poliitikavaldkonnas kehtivaid norme, mis reguleerivad isikute kontrollimist ja tõhusa valve teostamist välispiiride ületamisel.

• Kooskõla muude liidu tegevuspõhimõtetega

Käesolev soovitus on kooskõlas liidu muu poliitikaga, sealhulgas välissuhete ja rahvatervisega seotud poliitikaga.

---

[1] EL+ alasse kuuluvad kõik Schengeni liikmesriigid (sealhulgas Bulgaaria, Horvaatia, Küpros ja Rumeenia) ning neli Schengeni lepinguga ühinenud riiki. Sellesse kuulub ka Iirimaa, juhul kui ta otsustab rakendada sama meedet.

[2] Ettepanek: Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus, millega kehtestatakse koostalitlusvõimeliste vaktsineerimis-, testimis- ja tervenemistõendite väljastamise, kontrollimise ja aktsepteerimise raamistik, et hõlbustada vaba liikumist COVID-19 pandeemia ajal (roheline digitõend) (COM/2021/130 final).

2. ÕIGUSLIK ALUS, SUBSIDIAARSUS JA PROPORTSIONAALSUS

- **Õiguslik alus**

Euroopa Liidu toimimise leping (edaspidi „ELi toimimise leping“), eriti selle artikli 77 lõike 2 punktid b ja e ning artikli 292 esimene ja teine lause.

- **Subsidiaarsus (ainupädevusse mittekuuluva valdkonna puhul)**

Nõukogu saab ELi toimimise lepingu artikli 292 alusel võtta vastu soovitusi. Selle sätte esimese lause kohaselt võtab nõukogu vastu soovitusi ja selle sätte teise lause kohaselt teeb nõukogu otsuse komisjoni ettepaneku põhjal kõigil neil juhtudel, mille puhul aluslepingutes on sätestatud, et ta võtab õigusakti vastu komisjoni ettepaneku põhjal.

See kehtib praeguses olukorras, sest ühtne tegutsemine välispiiril nõuab ühist lahendust. ELi toimimise lepingu artikli 77 lõike 2 punktis b on sätestatud meetmed, mis käsitlevad välispiire ületavate isikute suhtes teostatavat kontrolli, ja ELi toimimise lepingu artikli 77 lõike 2 punktiga e on ette nähtud igasuguse piirikontrolli puudumine mis tahes kodakondsusega isikute suhtes sisepiiride ületamisel. Euroopa Parlament ja nõukogu võtavad ELi toimimise lepingu artikli 77 lõike 2 kohased meetmed vastu seadusandliku tavamenetluse kohaselt. ELi toimimise lepingu artikli 289 lõike 1 järgi toimub seadusandlik tavamenetlus komisjoni ettepaneku põhjal.

- **Proportsionaalsus**

Käesolevas ettepanekus võetakse arvesse epidemioloogilise olukorra muutumist ja kõiki kättesaadavaid asjakohaseid tõendeid. Nõukogu kavandatud soovituse rakendamise eest vastutavad liikmesriikide ja Schengeni lepinguga ühinenud riikide ametiasutused. Seepärast on ettepanek kavandatud eesmärgi saavutamiseks sobiv ega lähe kaugemale sellest, mis on vajalik ja proportsionaalne.

- **Vahendi valik**

Käesoleva ettepaneku eesmärk on muuta nõukogu soovitust (EL) 2020/912. Sellest eesmärgist tulenevalt on vajalik uut nõukogu soovitust.

3. JÄRELHINDAMISE, SIDUSRÜHMADEGA KONSULTEERIMISE JA MÕJU HINDAMISE TULEMUSED

- **Praegu kehtivate õigusaktide järelhindamine või toimivuse kontroll**

Ei kohaldada.

- **Konsulteerimine sidusrühmadega**

Käesolevas ettepanekus võetakse arvesse arutelusid, mida on liikmesriikidega peetud pärast mittehädavajaliku reisimise esimeste ajutiste piirangute rakendamist. Mõjuhinnangut ei koostatud, kuid ettepanekus võetakse arvesse epidemioloogilise olukorra muutumist ja kõiki kättesaadavaid asjakohaseid tõendeid.

4. MÕJU EELARVELE

Puudub

2021/0119 (NLE)

Ettepanek:

NÕUKOGU SOOVITUS,

millega muudetakse nõukogu soovitust (EL) 2020/912 Euroopa Liitu mittehädavajaliku reisimise ajutise piiramise ja sellise piirangu võimaliku kaotamise kohta

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 77 lõike 2 punkte b ja e ning artikli 292 esimest ja teist lauset,

ning arvestades järgmist:

(1) Nõukogu võttis 30. juunil 2020 vastu soovituse (EL) 2020/912 Euroopa Liitu mittehädavajaliku reisimise ajutise piiramise ja sellise piirangu võimaliku kaotamise kohta[3].

(2) 2. veebruaril 2021 muutis nõukogu soovitust (EL) 2020/912 Euroopa Liitu mittehädavajaliku reisimise ajutise piiramise ja sellise piirangu võimaliku kaotamise kohta,[4] et ajakohastada kriteeriume, mille alusel hinnatakse, kas mittehädavajalik reisimine kolmandatest riikidest on ohutu ja kas seda tuleks lubada.

(3) Sama muudatusega kehtestati mehhanism, mille abil piirata SARS-CoV-2 viiruse probleemsete variantide levikut EL+ alal[5].

(4) Sellest ajast saati on nii EL+ alal kui ka mitmes muus piirkonnas ja kolmandas riigis alustatud SARS-CoV-2 viiruse vastaste massilise vaktsineerimise kampaaniate korraldamist.

(5) 17. märtsil 2021 esitas komisjon kaks määrust,[6] et võtta kasutusele roheline digitõend, millega hõlbustatakse ohutut vaba liikumist ELis COVID-19 pandeemia ajal. Roheline digitõend kinnitab, et isik on COVID-19 vastu vaktsineeritud, tema COVID-19 testi tulemus on negatiivne või ta on COVID-19-st tervenenud. Ka edaspidi peavad liikmesriigid otsustama, millistest reisijatele kehtestatud rahvatervisepiirangutest saab loobuda, kuid nad peaksid piirangutest loobumist kohaldama mittediskrimineerivalt reisijate suhtes, kellel on roheline digitõend.

---

3 Nõukogu 30. juuni 2020. aasta soovitus (EL) 2020/912 Euroopa Liitu mittehädavajaliku reisimise ajutise piiramise ja sellise piirangu võimaliku kaotamise kohta (ELT L 208I, 1.7.2020, lk 1).

4 Nõukogu 2. veebruari 2021. aasta soovitus (EL) 2021/132, millega muudetakse soovitust (EL) 2020/912 Euroopa Liitu mittehädavajaliku reisimise ajutise piiramise ja sellise piirangu võimaliku kaotamise kohta (ELT L 41, 4.2.2021, lk 1).

5 EL+ alasse kuuluvad kõik Schengeni liikmesriigid (sealhulgas Bulgaaria, Horvaatia, Küpros ja Rumeenia) ning neli Schengeni lepinguga ühinenud riiki. Sellesse kuulub ka Iirimaa, juhul kui ta otsustab rakendada sama meedet.

6 Ettepanek: Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus, millega kehtestatakse koostalitlusvõimeliste vaktsineerimis-, testimis- ja tervenemistõendite väljastamise, kontrollimise ja aktsepteerimise raamistik, et hõlbustada vaba liikumist COVID-19 pandeemia ajal (roheline digitõend) (COM/2021/130 final), ja ettepanek: Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus, millega kehtestatakse koostalitlusvõimeliste vaktsineerimis-, testimis- ja tervenemistõendite väljastamise, kontrollimise ja aktsepteerimise raamistik kolmandate riikide kodanike jaoks, kes viibivad või elavad COVID-19 pandeemia ajal seaduslikult mõne liikmesriigi territooriumil (roheline digitõend) (COM/2021/140 final).

(6) Vaktsineerimise mõju kohta on järjest rohkem teaduslikke nõuandeid ja empiirilisi tõendeid ning need kinnitavad järjekindlalt, et vaktsineerimine aitab nakkusahelat lõhkuda.

(7) Tõendid viitavad sellele, et reisipiirangutest oleks võimalik teatavatel juhtudel ohutult loobuda isikute puhul, kes suudavad tõendada, et nad on saanud viimase soovitatava doosi määruse (EÜ) nr 726/2004[7] alusel ELis heaks kiidetud COVID-19 vaktsiini, ning et sellistest piirangutest loobumine võib olla õigustatud ka siis, kui isik on vaktsineeritud COVID-19 vaktsiiniga, mis on saanud WHO erakorralise kasutusloa.

(8) Lapsed, keda vanuse tõttu COVID-19 vastu ei vaktsineerita, peaksid saama reisida koos vaktsineeritud vanematega tingimusel, et nad on kuni 72 tunni jooksul enne EL+ ala piiri ületamist teinud koroonaviiruse PCR testi, mille tulemus on negatiivne. Sellistel juhtudel võiksid liikmesriigid nõuda pärast saabumist lisatestimist.

(9) Samas ei ole pea üldse uuringuid selle kohta, kas probleemsed variandid suudavad erinevate COVID-19 vaktsiinide tekitatud immuunvastust vältida. Seepärast tuleks kooskõlas ettevaatusprintsiibiga kehtestada nn hädapidurimehhanism, mis annab liikmesriikidele võimaluse võtta koordineeritult kiireloomulisi ja ajaliselt piiratud meetmeid, et reageerida kiiresti variandile, mis on tekkinud kolmandas riigis ja mis vajab eritähelepanu, eelkõige juhul, kui Haiguste Ennetamise ja Tõrje Euroopa Keskus (ECDC) on määranud selle jälgimist vajavaks variandiks. See hädapidur peaks võimaldama kehtestada asjakohaseid meetmeid, sealhulgas sisenemispiiranguid, et takistada kõnealuse variandi sissetoomist EL+ alale ja selle levikut seal. Sellised meetmed tuleks nõukogus kiiresti koordineerida, et oleks võimalik kasutada ühist lähenemisviisi.

(10) Riigi epidemioloogilise olukorra hindamisel tuleks võtta arvesse seda, kui kaugele on selles kolmandas riigis elanikkonna vaktsineerimisel viiruse vastu jõutud.

(11) Kui määrus 2021/XXX rohelise digitõendi kohta[8] on vastu võetud, luuakse sellega komisjoni rakendusaktiga alus sellele, et käsitada kolmandate riikide vaktsineerimistõendeid samaväärselt rohelise digitõendiga või et väljastada selline tõend isikule, kes on vaktsineeritud kolmandas riigis. Selleks et tagada liikmesriikide koordineeritud lähenemisviis ja hõlbustada kolmandatest riikidest reisijate edasireisimist EL+ alal, tuleks astuda samme nende sätete kohaldamise lihtsustamiseks. Selleks võiksid liikmesriigid kaaluda sellise portaali kasutuselevõtmist, kus EL+ alast väljaspool elav isik saaks taotleda talle kolmanda riigi väljastatud vaktsineerimistõendi tunnustamist usaldusväärse vaktsineerimistõendina ja/või rohelise digitõendi väljastamist.

(12) Kui liikmesriigid aktsepteerivad vaktsineerimistõendit, et loobuda vaba liikumise piirangutest, mis on kehtestatud kooskõlas liidu õigusega COVID-19 leviku piiramiseks, nagu nõue jääda karantiini/eneseisolatsiooni või teha SARS-CoV-2 nakkuse test, peaksid nad loobuma nendest nõuetest ka reisijatele, kes on kolmandate riikide elanikud ja kes on hiljemalt 14 päeva enne EL+ alale sisenemist saanud viimase soovitatava doosi COVID-19 vaktsiini, mis on heaks kiidetud ELis vastavalt

---

[7] Euroopa Parlamendi ja nõukogu 31. märtsi 2004. aasta määrus (EÜ) nr 726/2004, milles sätestatakse liidu kord inim- ja veterinaarravimite lubade andmise ja järelevalve kohta ning millega asutatakse Euroopa ravimiamet (ELT L 136, 30.4.2004, lk 1).

[8] Ettepanek: Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus, millega kehtestatakse koostalitlusvõimeliste vaktsineerimis-, testimis- ja tervenemistõendite väljastamise, kontrollimise ja aktsepteerimise raamistik, et hõlbustada vaba liikumist COVID-19 pandeemia ajal (roheline digitõend) (COM/2021/130 final).

määrusele (EÜ) nr 726/2004, või mõnda muud COVID-19 vaktsiini, mis on saanud WHO erakorralise kasutusloa, kui nad esitavad kehtiva tõendi, mis vastab rohelise digitõendi määruse nõuetele. Seda ei tuleks siiski kohaldada juhul, kui liikmesriik kasutab nn hädapidurit. Kuni rohelise digitõendi määrus on vastu võetud ja seda on hakatud kohaldama, peaks liikmesriikidel olema võimalik aktsepteerida kolmandate riikide vaktsineerimistõendeid riigisisese õiguse alusel, võttes arvesse suutlikkust kontrollida tõendi autentsust, kehtivust ja terviklust ning kõikide oluliste andmete olemasolu.

(13) Euroopa Liidu lepingule ja ELi toimimise lepingule lisatud protokolli nr 22 (Taani seisukoha kohta) artiklite 1 ja 2 kohaselt ei osale Taani käesoleva soovituse vastuvõtmisel ning see ei ole tema suhtes siduv ega kohaldatav. Arvestades et käesolev soovitus põhineb Schengeni *acquis*'l, otsustab Taani kõnealuse protokolli artikli 4 kohaselt kuue kuu jooksul pärast nõukogu poolt otsuse tegemist käesoleva soovituse üle, kas ta rakendab seda.

(14) Käesolev soovitus kujutab endast nende Schengeni *acquis*' sätete edasiarendamist, milles Iirimaa vastavalt nõukogu otsusele 2002/192/EÜ[9] ei osale; seetõttu ei osale Iirimaa soovituse vastuvõtmisel, see ei ole tema suhtes siduv ega kohaldatav.

(15) Islandi ja Norra puhul kujutab käesolev soovitus endast nende Schengeni *acquis*' sätete edasiarendamist Euroopa Liidu Nõukogu ning Islandi Vabariigi ja Norra Kuningriigi vahelise lepingu (viimase kahe riigi osalemiseks Schengeni *acquis*' sätete rakendamises, kohaldamises ja edasiarendamises) tähenduses, mis kuuluvad nõukogu otsuse 1999/437/EÜ[10] artikli 1 punktis A osutatud valdkonda.

(16) Šveitsi puhul kujutab käesolev soovitus endast nende Schengeni *acquis*' sätete edasiarendamist Euroopa Liidu, Euroopa Ühenduse ja Šveitsi Konföderatsiooni vahelise lepingu (Šveitsi Konföderatsiooni ühinemise kohta Schengeni *acquis*' rakendamise, kohaldamise ja edasiarendamisega) tähenduses, mis kuuluvad otsuse 1999/437/EÜ[11] artikli 1 punktis A osutatud valdkonda, kusjuures nimetatud otsuse vastavat punkti tõlgendatakse koostoimes nõukogu otsuse 2008/146/EÜ[12] artikliga 3.

(17) Liechtensteini puhul kujutab käesolev soovitus endast nende Schengeni *acquis*' sätete edasiarendamist Euroopa Liidu, Euroopa Ühenduse, Šveitsi Konföderatsiooni ja Liechtensteini Vürstiriigi vahel allakirjutatud protokolli (mis käsitleb Liechtensteini Vürstiriigi ühinemist Euroopa Liidu, Euroopa Ühenduse ja Šveitsi Konföderatsiooni vahelise lepinguga Šveitsi Konföderatsiooni ühinemise kohta Schengeni *acquis*' rakendamise, kohaldamise ja edasiarendamisega) tähenduses, mis kuuluvad otsuse 1999/437/EÜ[13] artikli 1 punktis A osutatud valdkonda, kusjuures nimetatud otsuse vastavat punkti tõlgendatakse koostoimes nõukogu otsuse 2011/350/EL[14] artikliga 3.

---

9 Nõukogu 28. veebruari 2002. aasta otsus 2002/192/EÜ Iirimaa taotluse kohta osaleda teatavates Schengeni *acquis*' sätetes (EÜT L 64, 7.3.2002, lk 20).

10 EÜT L 176, 10.7.1999, lk 36.

11 ELT L 53, 27.2.2008, lk 52.

12 Nõukogu 28. jaanuari 2008. aasta otsus 2008/146/EÜ sõlmida Euroopa Ühenduse nimel Euroopa Liidu, Euroopa Ühenduse ja Šveitsi Konföderatsiooni vaheline leping Šveitsi Konföderatsiooni ühinemise kohta Schengeni *acquis*' rakendamise, kohaldamise ja edasiarendamisega (ELT L 53, 27.2.2008, lk 1).

13 ELT L 160, 18.6.2011, lk 21.

14 Nõukogu 7. märtsi 2011. aasta otsus 2011/350/EL Euroopa Liidu, Euroopa Ühenduse, Šveitsi Konföderatsiooni ja Liechtensteini Vürstiriigi vahelise protokolli (mis käsitleb Liechtensteini Vürstiriigi ühinemist Euroopa Liidu, Euroopa Ühenduse ja Šveitsi Konföderatsiooni vahelise lepinguga Šveitsi Konföderatsiooni ühinemise kohta Schengeni *acquis*' rakendamise, kohaldamise ja edasiarendamisega)

(18) Olenemata käesoleva soovituse õiguslikust seisundist, mida on kirjeldatud põhjendustes 13–17, on Schengeni ala nõuetekohase toimimise huvides vajalik, et kõik liikmesriigid otsustaksid Euroopa Liitu mittehädavajaliku reisimise piirangute kaotamise üle koordineeritult,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA SOOVITUSE:

Soovitust (EL) 2020/912 muudetakse järgmiselt.

1. Punkti 2 esimese lõigu viies taane asendatakse järgmisega:

„ – riigis esineva viiruse iseloom, eriti see, kas leitud on jälgimist vajavaid või probleemseid variante. Jälgimist vajavad ja probleemsed variandid on variandid, mille on sellisena kindlaks määranud ECDC, tuginedes viiruse põhiomadustele, nagu levik, tõsidus ja võime immuunvastust vältida.“

2. Punkti 2 teises lõigus asendatakse arv „25“ arvuga „100“.

3. Punkti 2 järele lisatakse järgmine uus punkt 2a:

„2a. Liikmesriigid peaksid kaotama ELi mittehädavajaliku reisimise ajutise piirangu ka neile teistele kolmandate riikide kodanikele peale nende, kellele on osutatud punkti 6 esimeses lõigus (edaspidi „reisijad muudest piirkondadest ja kolmandatest riikidest“), kes on hiljemalt 14 päeva enne EL+ alale sisenemist saanud viimase soovitatava doosi COVID-19 vaktsiini, mis on heaks kiidetud ELis vastavalt määrusele (EÜ) nr 726/2004[15].

Liikmesriigid võiksid kaotada ELi mittehädavajaliku reisimise ajutise piirangu ka neile reisijatele muudest piirkondadest ja kolmandatest riikidest, kes on hiljemalt 14 päeva enne EL+ alale sisenemist saanud viimase soovitatava doosi COVID-19 vaktsiini, mis on saanud WHO erakorralise kasutusloa.

Kolmanda riigi kodanikul, kes ei kuulu punkti 6 esimese lõigu kohaldamisalasse ja soovib siseneda liikmesriiki mittehädavajaliku reisimise eesmärgil, peaks olema kehtiv tõend COVID-19 vastu vaktsineerimise kohta. Selleks peaksid liikmesriigid käsitama kolmandate riikide vaktsineerimistõendeid, mis kuuluvad määruse 2021/XXX kohaselt vastu võetud komisjoni rakendusakti kohaldamisalasse, samaväärselt vaktsineerimistõenditega, mis on väljastatud kooskõlas nimetatud määrusega, või nad võivad väljastada määruse 2021/XXX artikli 3 lõike 1 punktis a osutatud vaktsineerimistõendi isikule, kes on vaktsineeritud kolmandas riigis nimetatud määruse artikli 6 lõike 5 kohaselt. Kuni kõnealune määrus on vastu võetud ja seda on hakatud kohaldama, võiksid liikmesriigid aktsepteerida kolmandate riikide vaktsineerimistõendeid riigisisese õiguse kohaselt, võttes arvesse vajadust kontrollida tõendi autentsust, kehtivust ja terviklust ning kõikide oluliste andmete olemasolu.“

4. Punkti 6 muudetakse järgmiselt.

(a) Esimese lõigu järele lisatakse järgmine lause:

Euroopa Liidu nimel sõlmimise kohta, seoses sisepiiridel piirikontrolli kaotamise ja isikute liikumisega (ELT L 160, 18.6.2011, lk 19).

[15] Euroopa Parlamendi ja nõukogu 31. märtsi 2004. aasta määrus (EÜ) nr 726/2004, milles sätestatakse liidu kord inim- ja veterinaarravimite lubade andmise ja järelevalve kohta ning millega asutatakse Euroopa ravimiamet (ELT L 136, 30.4.2004, lk 1).

„Peale selle peaks olema lubatud hädavajalik reisimine erikategooria reisijatele, kes täidavad olulist ülesannet või kelle reisimine on hädavajalik, nagu on osutatud II lisas.“

(b) Esimese lõigu järele lisatakse järgmised lõigud:

„Ilma et see piiraks punkti 6 esimese lõigu kohaldamist, võivad liikmesriigid juhul, kui epidemioloogiline olukord kolmandas riigis või piirkonnas halveneb kiiresti ning eelkõige juhul, kui on leitud probleemne või jälgimist vajav variant, kehtestada viivitamata ajutise piirangu nende kolmandate riikide kodanike ELi reisimisele, kelle elukoht on kõnealune kolmas riik. Seda reisipiirangut ei tuleks kohaldada II lisa punktis i ja punktides iv–ix loetletud reisijate suhtes. Neid reisijaid tuleks siiski nõuetekohaselt ja korrapäraselt testida ning nad peaksid jääma eneseisolatsiooni/karantiini isegi juhul, kui nad on saanud hiljemalt 14 päeva enne EL+ alale sisenemist viimase soovitatava doosi COVID-19 vaktsiini, mis on heaks kiidetud ELis vastavalt määrusele (EÜ) nr 726/2004,[16] või mõnda COVID-19 vaktsiini, mis on saanud WHO erakorralise kasutusloa.

Kui üks liikmesriik kohaldab selliseid piiranguid, peaksid nõukogu struktuuride raames kohtuvad liikmesriigid tihedas koostöös komisjoniga olukorra koordineeritult uuesti läbi vaatama. Sellised piirangud tuleks läbi vaadata vähemalt iga kahe nädala tagant, võttes arvesse epidemioloogilise olukorra muutust.“

(c) c) Endisest kolmandast lõigust saab viies lõik ja see jäetakse välja.

7. Punkti 7 neljandast ja viiendast lõigust saavad uue punkti 7a esimene ja teine lõik.

Brüssel,

Nõukogu nimel
eesistuja

[16] Euroopa Parlamendi ja nõukogu 31. märtsi 2004. aasta määrus (EÜ) nr 726/2004, milles sätestatakse liidu kord inim- ja veterinaarravimite lubade andmise ja järelevalve kohta ning millega asutatakse Euroopa ravimiamet (ELT L 136, 30.4.2004, lk 1).